

**002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
1401**

ΕΠ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Χ. ΑΝΤΩΝΑΤΟΥ

Παπαμιχαήλ (Ε. Γ.) Χ. Αντωνάτος

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΟΔΗΓΟΣ Β΄.

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΑΘΗΝΑ",
Α. Ι. ΡΑΛΛΗΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6

1927

002
408
ET2A
1401

ΤΥΠΟΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ - Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ - 3783

5

69

Π Δ Β.

Παραμύθια (κατ' Ε. Α. Λαζαρίδη)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Β'. ΟΔΗΓΟΥ

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΥ Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΤΙ ΔΙΝΟΜΕ ΣΤΟΝ Α'. ΟΔΗΓΟ;

Δίνουμε ένα παραμύθι πού θα τὸ διηγηθῇ ὁ δάσκαλος στὰ παιδιά ὅπως θέλει, μὲ ἄλλα λόγια τὸ ὑλικὸ πού χρειάζεται καὶ κυρίως τὸν τρόπο πού μποροῦν νὰ διασκεύωνται τὰ παραμύθια γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὶς προασκήσεις τῆς ἀνάγνωσης καὶ γραφῆς.

Ἡ γνώμη μας εἶναι πὼς γιὰ τὸ κάθε μάθημα τέτοιους ὁδηγούς χρειάζεται ὁ δάσκαλος· Α' τὸ ὑλικὸ καὶ Β' σύντομες γνώμες καὶ ὁδηγίες πού ἡ πράξις θ' ἀποδείξῃ ὅτι ἐφαρμόζονται*).

Οἱ ὁδηγοὶ μὲ ὑποδειγματικὲς διδασκαλίες φέρνουν βλάβη παρὰ ὠφέλεια καὶ τ' ἀποτελέσματα μπορεῖ νὰ τὰ ἴδῃ κανεὶς σὲ κάθε σχολεῖο πού φιλότιμοι δασκάλοι θέλησαν νὰ τὶς ἐφαρμόσουν. Στὴν ὁποιαδήποτε ἐρώτησι πού προϋποθέτει ὁ ὁδηγογράφος ὅτι θὰ πάρῃ ἀπὸ τὰ παιδιά ὠρισμένη ἀπόκρισις ἢ δὲν τὴν

*) Ἰδὲς Ὅδηγους Παπαμιχαήλ.

Προβλήματα Ἀριθμητικῆς Α'.

Προβλήματα Ἀριθμητικῆς Β'.

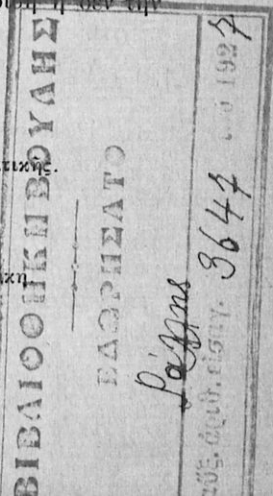
Γιατὶ . . . Τὸ ὑλικὸ τῆς Φυσικῆς Πειραματικῆς.

Χημεία καὶ Ὁρυκτολογία

Σχολικὲς Γιορτές.

Ταξίδια σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

καὶ Ὅδηγους Χειροτεχνίας Θ. Μαραγκουδάκη

παίρνει διόλου, ἢ στὰ ἑκατὸ παιδιά μόλις τὶς δίνουν ἓνα ἢ δύο. Εἶμαι ὑπερβέβαιος ὅτι οἱ θαυμάσιοι αὐτοὶ ὁδηγογράφοι τοὺς ἔγραψαν στὸ γραφεῖο τους, ἀπάνω σὲ ὠρισμένα πρότυπα, πὺν σήμερα σ' ὅλον τὸν κόσμον κανεῖς δὲν τὰ προσέχει καὶ οἱ ὅτι ποτὲ δὲν ἐπιχείρησαν οἱ ἴδιοι τὰ ὅσα γράφουν νὰ τὰ ἐφαρμόσουν.

Γιὰ νὰ μὴν ἐπιμείνω περισσότερο, ἀρκεῖ νὰ βεβαιώσω πὺς ὅταν ἤμουν ἐπιθεωρητὴς, βρήκα αὐτὴ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν τέτοιων ὁδηγῶν ἀπὸ ἓνα δάσκαλο :

— Τώρα θὰ σᾶς εἰπῶ τὸ σκοπό.

— Τώρα πᾶμε στὴν προπαρασκευή. Θὰ σᾶς ρωτήσω τοῦτο . . . καὶ σεῖς θὰ μοῦ ἀποκριθῆτε ἔτσι

Ἡ ἀπόδοσις ἀπὸ τὰ παιδιά ἦταν αὐτὴ :

— Μᾶς εἶπε ὁ δάσκαλος ὅτι θὰ μάθωμε . . . Μᾶς ἐρώτησε . . . καὶ τοῦ εἶπαμε

Νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθεια, καλύτερη ἐφαρμογὴ δὲν μπορούσε νὰ γίνη.

Ἐδῶ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ τονίσω τὸ κακὸ πὺν γίνεται μὲ τὸ νὰ ἀπαιτοῦν οἱ δασκάλοι νὰ ξαναλένε σχεδὸν μὲ τὰ ἴδια λόγια τὰ παιδιά παραμύθια, διηγήματα, ἱστορίες ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία ἢ ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή, νὰ πετσοκόβονται μὲ ἐρωτήματα πολλὰς φορὲς ἄστοχα, ν' ἀποκρίνονται τὰ παιδιά μὲ κομμένες λέξεις καὶ φράσεις καὶ — Θεέ μου — νὰ βγάζουν ἠθικὰ συμπεράσματα. Μὲ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια θὰ ἔχωμε ἀσφαλέςτατα τ' ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἐκεῖνα πὺν ἐπιδιώκομε.

Διηγηθῆτε ὥραϊα κάτι καλὸ στὰ παιδιά καὶ ταυτόχρονα προσέχετε στὰ μάτια τους. Θὰ ἰδῆτε κεῖ πὺν ὁ ἥρωας τῆς διήγησις κινδυνεύει νὰ δυσφοροῦν, νὰ ἐκφράζουν στὰ μάτια τους τὴν ἱκανοποίησιν πὺν ὁ ἥρωας σώζεται, νὰ χειροκροτοῦν ἐκεῖ πὺν τὸ καλὸ θριαμβεύει κ. τ. λ.

Καὶ ἐρωτῶ : Ἀφοῦ στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν ἔγινε ἐκεῖνο πὺν ἔπρεπε νὰ γίνη, τί χρειάζονται τὰ τόσα καὶ τόσα ἐρωτήματα γιὰ νὰ μᾶς εἰποῦν τὰ παιδιά ἐκεῖνο πὺν ἐμεῖς θέλομε ;

Στὸ τέλος τῆς ἱστορίας ἑνὸς παλικάριου πὺν θυσιάζεται γιὰ τοὺς ἄλλους τὸ κάθε παιδί θὰ εἰπῇ :

— Νὰ μπορούσα κι ἐγὼ νὰ γίνω ἓνα τέτοιο παλικάρι!

Ξαναρωτῶ: Τὶ ἄλλο χρειάζεται;

Οἱ κρίσεις πού βάζουν οἱ ὁδηγογράφοι στὶς ὑποδειγματικὲς διδασκαλίες γιὰ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, μποροῦν νὰ βγοῦν στὴν Γ' καὶ τὴν Δ' τάξῃ τοῦ γυμνασίου καὶ κεῖ, ὅταν τὰ παιδιὰ εἶναι ὠδηγημένα νὰ ἐργάζωνται καὶ συνεργάζωνται μόνα τους μὲ διαφορὲς πηγὲς κ. τ. λ.

Δὲ θὰ λησμονήσω ποτὲ πὺν ἓνας δάσκαλος διδάσκοντας ὑποδειγματικὰ τὴ μάχῃ τῶν Θερμοπυλῶν ρώτησε τὰ παιδιὰ:

Ἄν ἦστε σεῖς στὴ θέσῃ τοῦ Λεωνίδα... τί θὰ κάνατε;

— Ἐγώ, ἀποκρίθηκε ἓνα παιδί, θὰ ἔφευγα δὲ θὰ καθόμουν νὰ σκοτωθῶ....

Παρακαλῶ τώρα ἓνα νὰ μοῦ εἰπῇ σὰν τὶ ἐπιχειρηματολογία ἔπρεπε νὰ φέρῃ ὁ δάσκαλος σὲ παιδιὰ δέκα χρονῶν γιὰ νὰ τὰ πείσῃ νὰ παραδεχτοῦν τὴ γνώμῃ του;

Δὲν ὑπάρχει κανονικὸ παιδί πὺν νὰ μὴν ἐνθουσιάζεται ἀπὸ τίς ἥρωικὲς πράξεις. Γιὰ νὰ τίς κρίνῃ βαθύτερα πρέπει νὰ ὠριμάσῃ, νὰ γίνῃ ἔφηβος καὶ ἄντρας. Τὸ ἂν σὲ παρόμοιες περιστάσεις θὰ δράσῃ σὰν ἥρωας, ἔξαρτιέται ἀπὸ τόσα καὶ τόσα πὺν κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προβλέψῃ. Ἄν ἦταν νὰ γίνωνται οἱ ἄνθρωποι ἠθικοὶ μὲ τὰ ἠθικὰ ἀξιώματα ἀπὸ πολὺν καιρὸ τὸ κακὸ δὲν θὰ ὑπῆρχε στὸν πλανήτη μας.

Ὁ πρῶτος ὅρος εἶναι νὰ ἐπικρατῇ στὸ σχολεῖο τοῦλάχιστον ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ζωὴ. Νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἀντινομία ἀνάμεσα στὴ ζωὴ τοῦ σχολείου καὶ σὲ κείνα πὺν διηγίεται ἢ συμβουλεύει ὁ δάσκαλος.

Στὸ δευτέρω ὁδηγὸ δίνουμε πάλι τὸ ὑλικό. Τὰ παιχνίδια πὺν ἔχει τὸ Ἀλφαριθμητάριό μας τονισμένα, καὶ λίγες ὁδηγίες πῶς θὰ παίζωνται. Ὁ δάσκαλος θὰ τὰ τροποποιήσῃ ὅπως θέλει, καὶ θ' ἀφήσῃ ἐλευθερίαν στὰ παιδιὰ νὰ τὰ παίζουν ὅπως θέλουν.

Οἱ δασκάλοι πὺν δὲν ξαίρουν μουσικὴ καὶ δὲν μποροῦν νὰ βροῦν κανένα νὰ τοὺς τὰ μάθῃ, τὰ τραγουδοῦν ἀπάνω σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μποροῦν καὶ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ νὰ τὰ τραγουδήσουν μονότονα, ὅπως τραγουδοῦν γνωστὰ τοὺς τραγούδια.

Γιὰ νὰ τὰ μάθουν τὰ παιδιὰ ὁ δάσκαλος θὰ τὰ τραγουδήσῃ πολλές φορές ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς τὸ τέλος καὶ ὅχι βέβαια σὲ μιὰ ὥρα ἢ μιὰ μέρα, ἀλλὰ δυὸ τρεῖς φορές κάθε φορά καὶ ὅταν τὰ παιδιὰ ἔχουν διάθεσιν νὰ τ' ἀκούσουν.

Νὰ προσέξῃ ὁ δάσκαλος νὰ μὴν γίνεται ἡ προσευχὴ τυπικά. Κάθε φορά κάτι νέο ν' ἀφήνῃ στὶς καρδιὰς τῶν παιδιῶν. Γι' αὐτὸ δὲ θὰ τοὺς μάθῃ μόνο τὶς προσευχὰς ποὺ ἔχει τὸ Ἀλφάβητάριο, ἀλλὰ καὶ ἄλλες μπορεῖ νὰ δημιουργῇ ὁ ἴδιος ἢ μὲ τὴ συνεργασία τῶν παιδιῶν.

Ἀθήνα 20 Σεπτεμβρίου 1927.

ΕΠ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΟΔΗΓΙΕΣ

Οἱ ζευγάδες : Τὰ παιδιὰ σχηματίζουν κύκλο. Ἐνὰ παιδί στὴ μέση τραγουδεῖ τὴν πρώτην στροφὴν. Ὅταν λέει : ἔτσι δὲ τὰ σπέρνανε : κάνει καὶ τὴν κίνησιν. Ἐπειτα τραγουδοῦν ὅλα τὰ παιδιὰ μαζί καὶ πολλές φορές : ἔτσι δὲ τὰ σπέρνανε καὶ ταυτόχρονα κάνουν καὶ τὴν κίνησιν.

Ὁ παππούς : Τὰ παιδιὰ σχηματίζουν κύκλο. Ἐνὰ παιδί μπαίνει στὴ μέση καὶ μιμεῖται τὴ φωνὴν τοῦ πετεινοῦ. Τότε τὰ παιδιὰ τραγουδοῦν τὴν πρώτην στροφὴν. Ἐπειτα μπαίνει δεύτερον παιδί καὶ μιμεῖται τῆς ὁρνίθου καὶ τὰ παιδιὰ τραγουδοῦν τὴν δευτέραν στροφὴν. Ἐτσι μπαίνουν δέκα παιδιά. Ἐπειτα γεύουν ἀντίστροφα καὶ ἐπιστρέφουν στὴ θέσιν τους, πρῶτα ἐκεῖνο ποὺ παρασταίνει τὴ γίδα, ἀκολουθεῖ ἐκεῖνο ποὺ παρασταίνει τὴ γελάδα κ.τ.λ. ὡς τὸ πρῶτον ποὺ παρασταίνει τὸν πετεινό, καὶ ἔ' ἄλλα τὰ παιδιὰ τραγουδοῦν : μὲ μὲ μὲ ἢ γίδα, μ'. μ'. μ'. ἢ γεδάδα κ. τ. λ.

Ὁ κοῦκος : Ὅταν τελειώσῃ τὸ τραγούδι τὸ παιδί ποὺ κάνει τὴν ἀλεπού, κληγὰ τὸ παιδί ποὺ κάνει τὸ πετεινάκι. Τὸ πετεινάκι τὸ ἀφήνουν τὰ παιδιὰ ποὺ σχηματίζουν τὸν κύκλο νὰ μπαίῃ καὶ νὰ βγαίῃ ἐλεύθερα, καὶ τὸ παιδί, ποὺ κάνει τὴν ἀλεπού, τὸ ἐμποδίζουν ὅσο μποροῦν.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μετρίως

mf

Σταύ-ρω-σε τὰ γε-ρά-κια-σου στὸν Πλάσ-τη τα-πει-
Οἱ ἄγ-γε-λοι θὰ παί-ξουν-νε, μὲ τ' ἄσ-πρα τους φτε-
Καὶ μες σ' αὐ-τὸ τὸ φί-λη-μα ἅπ' τὸ μι-κρό σου
Κιὸ Πλάσ-της ἅπ τὸ θρό-νο του θὰ δῇ τὴν προ-σευ-

νό, σή-κω-σε τὰ μα-τά-κια - σου ψη-λὰ στὸν
ρά, καὶ χα-ρω-ποὶ θὰ τρέ-ξουν - νε σι - μά - σου
στόμα, θὰ πά-ρουν-νε τὸ μί - λη - μα καὶ θὰ πε-
χήσου κιὲν' ἄγ-γε - λού-δι μό - νο - του θαρ-θῇ, με -

οὐ - ρα - νὸ κιᾶς ποῦν τ' ἁ-θῶ-α χεῖ - λη - σου ἁ -
τρυ-φε-ρά, τὰ χεῖ - λη-νὰ φι - λή - σου-νε ποὺν
τοῦν ἁ-κόμα στον Πλάσ-τη νὰ-τοῦ φέ-ρουν - νε ἁ -
τὴν ψη-χήσου νὰ κα - τοι-κῇ σὰ φύ - λα-κας, ποὺν

θώ - α προ - σευ - χή.
λέν τὴν προ - σευ - χή.
θώ - α προ - σευ - χή.
στέλ-ν' ἡ-προ - σευ - χή.

ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΗ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Μετρίως

mf

Σὰν τὰ που - λά - κια τὰ γλυ - κό - φω - να
Καὶ μιὰ πα - ρά - κλη - ση σοῦ κά - νο - με,

σὰν τὰ πο - λὺ μικ - ρὰ — που — λιά.
μιὰ ἅπ' τὴν καρ - διά μας προ - σευ — χή.

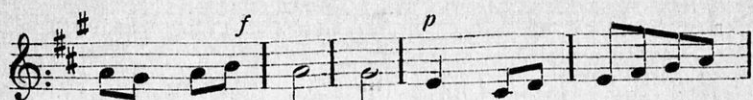
Ποῦ ἄ - ρα - διασ - μέ - να τι - τι - βί - ζου - νε
Νὰ γί - νουν εὖ - χο - λα τὰ γραύ - μα - τα,

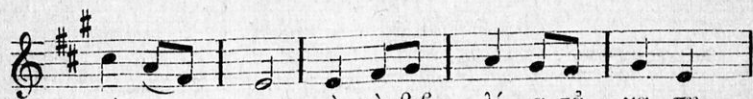
μέ - σα σὲ μιὰ ζεσ - τὴ φω - λιά. Σὰν τὰ που -
νὰ γί - νουν φῶς μὲς στὴν ψυ - χή. Φώ - τι - ζε,

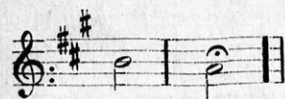
λά - κια τὴ φω - νού - λα — μας Πλασ - τη, ἄ - νε -
Πλάσ - τη, πάν - τα φώ - τι — ζε τοῦ νοῦ - μας

θά - ζο - με - σε - σέ - να, πρὶν τὴν δον-λιά-μας τώ-ρα
τὰ ἔ-ξυπ-να μα - τά - για κι εὐ-λό - γα-μας, γιὰ νὰ προ-

πιά - σω — με μὲ τὰ βιβ - λί - α τὰ - γα - πη -
κό - ψω — με, νὰ γί - νω - με κα - λὰ παι -

μέ - να.
δά - για.

ΠΡΩΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΟΥΛΑ

Μετρίως. *mf*.

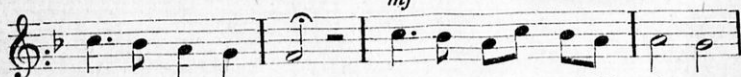
1ος Σκύφ-τω γω-να-τί-ζωᾶ - γά - λι σκύφ-τω, κά-νωῤ-να σται-
2ος ᾶ - να-βλέ-πω μὲ χα - ρά— μου τὴν αὐ-γού-λα τὴ χρυ -

ff

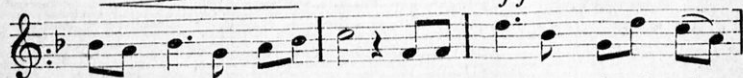
ρὸ θε - έ - μου εὐ-χα-ρισ-τῶ καὶ πά - λι ποὺν μὲ
σή, τὰ βου-νά, τὰ χόρ — τα — χά - μου κιό - λα

mf

ξύπ-νη-σες γε - ρό. Κά-νε, πλάσ-τη καὶ Πα-τέ - ρα,
πού-κα-νες έ - σύ.

ff

κά-νε, σὲ πα - ρα-κα-λῶ, νᾶ-μαι κιό-λη αὐ-τὴ τὴ μέ —

p

ρα πά-λι έ - να παι - δι κα - λό.

ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μετρίως

m. f.

Τὴ δου-λειὰ τε - λειώ-σα - με μέ κα - λή καρ -
Πᾶ-με στῆς μα - νού - λας μας τὴ ζεσ-τήἀγ-κα -

διά. Κλειῖσ-τε τὰ βι - βλί - α σας τώ-ρα πιά, παι -
λιά. Πᾶ - με γιὰ νὰ πά-ρω-με δυὸ γλυ - κὰ φι -

διά. Ὡ-ρα γιὰ τὸ σπί - τι - μας ὦ - ραεὺ-λο-γη -
λιά. Νὰ τῆς ποῦ-με σή - με - ρα με χα - ρὰ με -

μέ - νη τὸ τρα - πέ - ζι στρώ - θη - κε
γά - λη πό - σαῶ-ραῖ - α μα - θα - με

καὶ μᾶς πε - ρι - μέ - νει.
στὸ σχο-λειό μας πά - λι.

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

Μετρίως

mf

ΜΟΥ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ Τ' ΑΗΔΟΝΙ

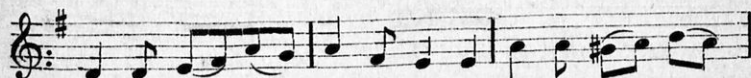
Συρτός.

Μοῦ πα-ράγ-γει—λε τ' ἀη-δό-νι καὶ τὸ πε—τρο—

χε - λι - δό - νι νὰ τοῦ φτιά—σω — τὴ φω - λιά - του

μέ-σα στὰ βα—σι-λι-κά-του νὰ τὴν πλέ—ξω—

μέ την — τά - ξη γύ - ρω γύ — ρω — μέ με - τά - ξι.

Τοῦ πα - ράγ — γει — λα κι ἐ — γώ — τὸ με - τά — ξι εἶν

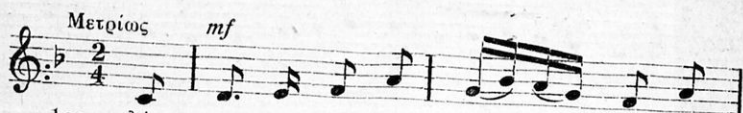

ἀκ - ρι - βό. Μοῦ πα - ράγ — γει — λε και — κεῖ - νο

ὁ - σα κά — νει ε γὼ τὰ δί - νω γὼ τὰ δί - νω.

ΠΙΠΕΡΙΑ

1ος. Ἀ - νέ - βη - κα στήν πι - περ - γιά νὰ
2ος Δῶ - σε τὸ μαν - τι - λά - ζι - σου τὸ

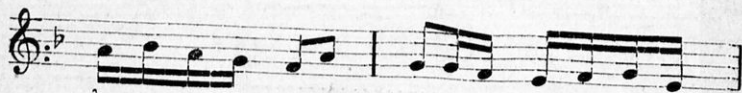
κό-ψω τὸ πι-πέ — — — ρι κιὴ πι-περ — γιά — τσα —
χοῦ-σο-κεν τη - μέ — — — νο νὰ δέ-σω — τὸ — χε —

χίς — τη — κε καὶ μοῦ - ζω ψε — τὸ —
ρά — ζι — μου ποὺ τὸ - ζω μα — τω —

χέ — — — ρι τρια-λα λα — — — λα — — —
μὲ — — — νο τρια-λα λα λα

λα — — — λα - λα λα — — —
λα — — — — — — — — —

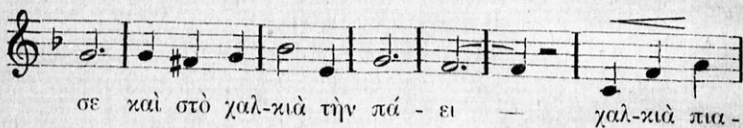
λα κιή - πι-περ-για̃ τσα-κίς — τη — κε και̃
— να̃ δέ-σω τὸ γε - ρά — κι — μου πού

μοῦ-χο - ψε τὸ χέ — ρι.
τῷ - χω̃ μα-τω - μέ — νο.

H Σ T A X T H

Μετρίως *mf.*

 f

ΞΑΙΡΩ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μετρίως

mf

ΟΙ ΖΕΥΓΑΔΕΣ

Μετρίως

mf

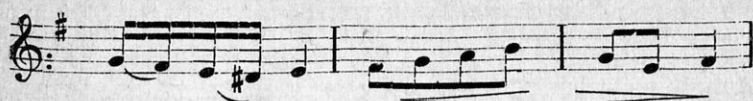
Πέ-ρα-σα, ξε — πέ-ρα — σα, πε-ρα-σαῶ-πὸ —
 Πέ-ρα-σα, — — — — —
 Πέ-ρα-σα, — — — — —
 Πέ-ρα-σα — — — — —
 Πέ-ρα-σα — — — — —

τὰ — χω — ριὰ κεῖ — δα — πῶς τὰ σπέρ-να-νε
 — — — — — τὰ βγά — ζα-νε
 — — — — — τ' ἄ-λώ - νι-ζαν
 — — — — — τὰ λύχ - νι-ζαν
 — — — — — τὰ τρώ - γα-νε

οἱ ζευ-γά-δες τὰ — κου — κιὰ Ἔ — τσι — δα τὰ
 οἱ ζευ-γά-δες — — — — —
 οἱ ζευ-γά-δες — — — — — τὰ
 οἱ — — — — — τὰ —
 οἱ — — — — —

σπέρ — να — νε οἱ ζευ - γά - δες τὰ κου - κιὰ
 βγά — ζα — νε οἱ — — — — —
 λώ — νι — ζαν οἱ — — — — —

Ἔ — τσι — δα τὰ σπέρ — να — νε οἱ ζευ - γά - δες
 τὰ - βγά — ζα — νε οἱ — — — — —
 τὰ - λώ — νι — ζαν οἱ — — — — —
 τὰ - λύχ — νι — ζαν οἱ — — — — —
 τὰ - τρώ — γα — νε οἱ — — — — —

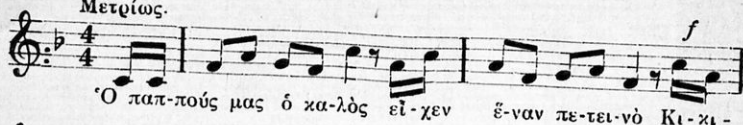

τὰ - κου - κιὰ.

— — —
 — — —
 — — —
 — — —

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Μετρίως.

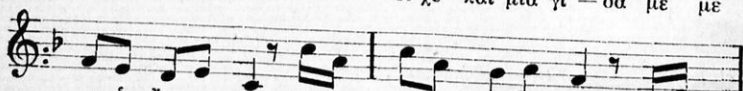
Ὁ παπ-πούς μας ὁ κα-λὸς εἶ-χεν ἔ-ναν πε-τει-νὸ Κι-χι -

ρί-κου ὁ πε-τει-νὸς ὁ πα - πούς μας ὁ κα - λός.

ὁ πα-πούς μας ὁ κα-λὸς	εἶ-χε	καὶ μιὰν ὄρ-νι-θα	κα κα
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	καὶ μιὰ πᾶ — πια	πα πα
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	καὶ μιὰ χή — να	γκα γκα
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	καὶ να γά — λο	γλου γλου
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	καὶ μια γά — τα	νιαρ νιαρ
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	κιἔ-να σκύ-λο	γαβ γαβ
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	κιἔ-να χοῖ — ρο	γκρου γγκρου
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	μιὰ γε - λά — δα	μοῦ μοῦ
ὁ πα — — — — —	εἶ-χε	καὶ μια γί — δα	μέ μέ

κα ἢ ὄρ-νι-θα	Κι-χι -	ρί-κου ὁ πε-τει-νὸς	ὁ πα -
πα ἢ πᾶ — πια	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
γκὰ ἢ χή — να	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
γλου ὁ γά — λος	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
νιαρ ἢ γά — τα	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
γαβ ὁ σκύ — λος	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
γκρου ὁ χοῖ — ρος	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
μοῦ ἢ γε - λά — δα	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -
μέ ἢ γί — δα	Κι-χι -	ρί-κου ὁ — — —	ὁ πα -

πούς μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.
 — μας ὁ κα - λός.

Ο ΚΟΥΚΟΣ

Χορ. Περ.

Ποῦ — εἶ - ναι τὸ νε - ρό; Τὸ ἔ - πια - νε τὰ βό — δια.

Χορ. Περ.

Ποῦ εἶ - ναι τὰ βό — δια; Πή - γα - νε νὰ πιοῦν νε - ρὸ καὶ

Ζωηρά

τά - φα - γαν οἱ βατ - ρά - χοι — λα - λα λα - λα — — —

λα λα - λα - λα λα λα λα — — — λα λα — —

λα — — — — — λα λα — — — λα - λα λα - λα λα

Ο ΤΣΟΠΑΝΑΚΟΣ

Μετρίως

Τσοπανάκος.

3 κουδούνια

Τοῦμ - πε

Τσο - πα - νά - κος ἡ - μου -
λύ - κος πα - ρα φυ - λα -

νά - α α α - - - α κα - τσι - κά - κια φύ - λα -
γε - ε ε ε - - - ε κιό - λο γυ - ρω τή - ρα -

τουμ - πε - - - τουμ - πε - - -

σφύριγμα

γα γε

μπέ - ε τσίπ - - - μπέ - ε γουβ - - - φίου

τουμ - πε

Τσοπανάκος.

Καὶ τὰ φύ - λα - γα - κα - λά μέ - σα
Κα - τσι - κά - κια νά - μάρ - πάξι τὴν καρ -
Ξέ - χα - σε πῶς ἔ - χω ξύλο γιὰ - τὸ

τουμ - πε - - - τουμ - πε

σέ — μιὰ κά — λα —
 δού — λα μου να —
 δό — λιο — μου — τὸ —

μιὰ καὶ τὸν
 κάψη κα — τσι —
 φίλο καὶ τὰ

μπέ — ε
 κά — νω να — κου —
 κά — κια να — μαρ —
 φύ — λα γα — κα —

τουμ — πε τουμ πε τουμ — πε —

τσιπ — τσιπ
 τσαίνι — καὶ πο —
 πάξη — τὴν καρ —
 λὰ — μέ — σα

α — ι α — ι γουγ — γουγ
 τέ — του νὰ — μι —
 δού — λα μου νὰ —
 σέ — μιὰ κα — λα —

τσιπ.
 γειαίνη.
 κάψη.
 μιὰ.

τουμ — πε — — τουμ — πε τουμ — πε.
 μιὰ.
 μπε.

0020563891

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

